

LA HISTÒRIA DELS MEUS AVANTPASSATS

Els carrers són els mateixos, però la història va canviant...

Categoria B.

Estudiar el passat és molt important per entendre millor la nostra manera de viure, conèixer i entendre la nostra identitat, no equivocar-se en el mateix dues vegades... Per això, per a mi és molt important investigar sobretot el passat més proper, el de la nostra família, com vivien, a quins problemes es van enfrontar i quines eren les solucions que van trobar.

La meua família de part de pare, sempre ha viscut ací en La Vall d'Uixó, però tot i que vivim en el mateix poble, les coses han canviat molt des de que els meus besavis eren petits a l'any 1924, fins ara.

L'economia familiar, fins l'any 1964, depenia de la vaqueria que tenia el meu besavi en casa, tenia moltes vaques i altres animals com pollastres, conills... Ell tenia dos tipus de ramaderia, ramaderia de mercat, perquè es dedicaven a vendre i a repartir la llet per les cases del poble i ramaderia de subsistència perquè els altres tipus d'animals els utilitzaven majoritàriament per a consum propi. Anys després, quan la meua àvia tenia uns 14 anys ja no tenien la vaqueria, ja que no els eixia rentable, sols tenien alguns pollastres i conills per al consum propi. La nova forma de guanyar el jornal va ser amb l'agricultura, perquè el meu besavi i el meu avi tenien terres de cultiu en les quals es passaven quasi tot el dia treballant per a obtenir matèries primeres en les que se comercialitzava, en cada època de l'any es comercialitzava un tipus de matèria, en hivern es venien les taronges, en estiu els melons.

Els diners que guanyaven cada època els havien de repartir bé durant tot l'any. A més, a més, la meua àvia, va treballar en una fàbrica de sabates, en la Vallense, on enfilava però quan es va casar la van fer fora del treball, treballava a casa fent paxanga i quan ja va tindre fills, va treballar en un almacén de taronges per temporades i on sols estava assegurada els dies que treballava. La meua mare va començar a treballar de cambrera en ocasions especials (batejos, comunions, bodes...) als 17 anys per a contribuir amb la família, ja que es va morir prompte la seua mare, eren cinc germans i tenien moltes despeses i poc ingressos. I mon pare sempre va estar treballant al camp per a ajudar al meu avi i al meu besavi.

En l'actualitat, la font d'ingressos de la meua família ha canviat, els meus avis cobren la pensió i els ingressos dels meus pares són: un sou de mestra i administratiu, també han canviat les despeses, quan els meus avis eren més xicotets les despeses eren mínimes, les imprescindibles per a la supervivència... Ara en

l'actualitat les despeses han canviat, per exemple un fill costa més econòmicament ja que quasi tots fan activitats extraescolars que costen molts diners com acadèmies, activitats esportives... L'economia de la meua família i la de La Vall ha canviat molt i ha passat de dependre del sector primari i secundari a dependre sobretot del sector terciari.

En la societat també ha hagut una evolució prou important, una dona en l'època de la meua besàvia i la meua àvia era, com diu la meua àvia "la limpiadora", i eixa és la realitat, les dones quan se casaven ja no treballaven, les feien fora de la feina, perquè havien d'estar en casa cuidant dels fills, dels pares o fins i tot als sogres, netejant la casa, fer el menjar per a que home quan tornara de treballar a casa tinguera el menjar fet... Per sort aquesta situació en l'actualitat està canviant gràcies a un moviment molt important, el feminisme, que lluita per la igualtat entre l'home i la dona, però encara és necessari aconseguir més millores com igualar la bretxa salarial i que el sou d'una dona treballant el mateix que un home siga igual, la violència de gènere deuria desaparèixer, les baixes de maternitat i paternitat deurien ser de la mateixa durada, per a que la dona i l'home es facen càrrec per igual del fill o filla...

L'església abans tenia un pes molt més important en la societat, quasi tots eren creients o si no eren creients no ho manifestaven per no ser rebutjats, tot estava relacionat amb l'església, fins i tot, conta la meua àvia que quan anava a fer els exàmens orals de batxiller, el tribunal estava compost per un capellà acompanyat de dos mestres i el director de l'escola; aquest fet em va cridar molt l'atenció perquè mai havia imaginat que un capellà evaluara un exàmen.

L'educació també ha canviat, els meus besavis, sí van anar a l'escola però no era una prioritat per a ells ja que havien de treballar per a que hi haguessin més ingressos en la família així que als 12 anys més o menys ja van deixar d'anar. La meua àvia havia d'ajudar a son pare a repartir la llet pels carrers del poble pel matí així que moltes dies perdia classe i això va fer que no es poguera treure el batxiller però, si té el "certificat escolar". La situació dels meus pares va ser diferent, ja que la situació econòmica i social va canviar, els dos van poder combinar els estudis amb algun treball que tenien i tenen una carrera.

Després de comparar la meua vida amb la dels meus avantpassats he observat que a la meua família no li ha faltat mai res, però tampoc li ha sobrat res i tots han treballat molt per a tirar endavant a la família. També m'he adonat de que sobretot els meus besavis tenien una vida molt dura en la que tenien que treballar molt i el sistema polític era molt dur ja que van viure la guerra civil i després la dictadura de Franco.

Investigant la vida de la meua família i les seues vivències, he pogut entendre quina és la meua identitat i les meues arrels, crec que m'ha nutrit com a persona.